

ת"פ 21898/04/15 - מדינת ישראל נגד ש.א.

בית משפט השלום בראשון לציון

26 מאי 2015

ת"פ 21898-04-15 מדינת ישראל נ' א

ת"פ 1675-02-15

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה

נגד
הנאשם
ש.א.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד רונית אבישר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני דוחה מתן גזר הדין בסופו של היום.

הנאשם יובא לדיון על ידי שב"ס.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

רקע:

נגד הנאשם הוגש ביום 1.2.2015 כתב אישום הכולל בחובו 2 אישומים בגין עבירות של איומים והיזק בזדון.

בדיון שהתקיים בפני ביום 11.5.2015 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם, כתבי האישום יתוקנו, הנאשם יודה ויורשע בעבירות של איומים והיזק לרכוש בזדון ובטרם טיעונים לעונש יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן קיומו של מאסר מותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם.

ואלה העובדות בהן הודה הנאשם:

בת.פ. 1675-02-15:

אישום ראשון:

הנאשם הודה כי ביום 25.1.15 בשעה 10:30 או בסמוך לכך, בבית, דרש מאמו סכום של 300 ₪. לאחר שנתנה לו את הסכום שמבוקש, הנאשם דרש מאמו סכום נוסף ולאחר שהאם סירבה החל לצעוק בבית. בהמשך צעק על אביו "סתום את הפה, שרמוטה" והאב השיב כי הוא יזמין משטרה. הנאשם המשיך ואמר "אני אשבור לך את הפנים, מזדיין בתחת, כוס אמא שלך מאנייק" תוך אוחז בתיק פאוץ' ומניף אותו בתנועת איום לכיוון האב. בהמשך הכה הנאשם בארון החשמל בבית וגרם לנזק במערכת החשמל וחתך חוט של מצלמת ביטחון בחדרו בבית.

משום מעשים אלו ייחסה התביעה לנאשם עבירות של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ועבירה של היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום שני:

הנאשם הודה כי ביום 23.8.14 בשעה 12:00 או בסמוך לכך בביתו, קילל הנאשם את אמו "זונה בת זונה מזדיינת". אביו של הנאשם ביקש מהנאשם כי יפסיק לעשות זאת ובתגובה לכך עת אוחז סכין אוכל בידו אמר לו "אני אדקור אותך". משום מעשים אלו ייחסה לו התביעה עבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בת.פ. 21898-04-15:

אישום ראשון:

עמוד 2

הנאשם הודה כי ביום 5.4.15 בשעות הבוקר, בביתו החל ויכוח בין הנאשם לאחיו. אביו של הנאשם שוחח עמם והנאשם בתגובה אמר לו "שרמוטה, אני חתוך אותך, תסתום את הפה". אביו יצא מביתו לכיוון רכבו והנאשם יצא בעקבותיו כאשר הוא אוחז במחבת ואמר לו "מה אתה הולך להתלונן במשטרה שרמוטה" ובהמשך דפק בפח הרכב וגרם לנזק ברכב. משום מעשים אלו ייחסה לו התביעה עבירה של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ועבירה של היזק לרכוש בזדון - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום שני:

הנאשם הודה כי ביום 11.4.15 בשעות הערב בעקבות אירוע אלים בין הנאשם לאחיו הגיש המתלונן תלונה במשטרה. על רקע המתואר, הגיע הנאשם בשעות הערב לבית המתלונן ושבר את מצלמת האבטחה בכניסה לבית, נכנס לבית ושבר את דלת האמבטיה בבית.

משום מעשים אלו ייחסה לו התביעה עבירה של היזק לרכוש בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

תסקיר שירות מבחן.

בעקבות החלטתי הוגש תסקיר משרות המבחן בעניינו של הנאשם. מטבע הדברים ומטעמים ברורים לא מצאתי לפרט מתוך התסקיר הן משום היות התסקיר חסוי מהנאשם כמו גם משום הפרטים האישיים המפורטים בתסקיר. אומר אך זאת ששרות המבחן בחן כל הנסיבות הרלוונטיות לעניין לרבות מצבו הנפשי של הנאשם בהווה ובעבר ובסופו של דבר, וכאן אחרוג ממנהגי אומר כי שרות המבחן קבע כי הוא ער לגילו הצעיר ונזקקותו של הנאשם, אלא שמצא כי הסיכון הגבוה במצבו של הנאשם להישנות התנהגות בעייתית ואלימה, כמו גם נתונים אישיותו ומורכבותם היחסים הבעייתיים בינו לבין אביו, נסיונות טיפוליים קודמים שלא צלחו, כמו גם גורמי טיפול מגוונים לאורך השנים שאף הם לא צלחו ובשים לב לכך שהנאשם עצמו מבטא עמדות מתנגדות ואינו מגלה מוטיבציה או שיתוף פעולה, מצא שרות המבחן כי אין מקום להתערבותו והוא לא בא בהמלצה למבחן. שרות המבחן המליץ בסופו של יום להפעיל המאסר המותנה העומד ותלוי כנגד הנאשם ולהשית עליו עונש מותנה, משמעותי ומציב גבול לעתיד. אין זאת אם כי שרות המבחן והתסקיר אינם עומדים לצידו של הנאשם.

חוות דעת פסיכיאטרית.

בעניינו של הנאשם בהליך המעצר עד תום ההליכים הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית. חוות דעת זו מפורטים כל תחלואיו הנפשיים של הנאשם. מדובר באדם שמילדותו ידועות הפרעות התנהגות קשות והפרעת קשב וריכוז קשה, הנאשם סבל וסובל בקושי שבויסות רגשי, התפרצויות זעם אלימות ותנודות במצב הרוח. בעבר אובחן כסובל מהפרעה דו קוטבית אך לאחר תקופות ארוכות של אישפוז נמצא כי הנאשם סובל מהפרעת התנהגות בלבד.

הנאשם טופל בעבר בתרופות אנטי פסיכוטיות ובשנה האחרונה נמצא משתמש באלכוהול וסמים מסוג קנביס.

למותר לציין שעל פי חוות הדעת למרות הבעיות שבמצבו של הנאשם נמצא כי הוא כשיר לעמוד לדין ובר אחריות פלילית בעת ביצוע העבירות כמפורט לעיל.

טיעונים לעונש.

בבוא בא כח התביעה לעתור לעונש עתיר להפעיל עונש המאסר המותנה למשך שלושה חודשים החל על הנאשם. כמו כן פרס בפני בית המשפט מתחם עונש הולם לעבירות שבכתבי האישום שבהם הודה והוא מתחם שבין מאסר בעבודות שרות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. משום כך מצא כי נוכח חומרת מעשי הנאשם, מסוכנותו והאמור בתסקיר שרות המבחן יש מקום להשית על הנאשם מאסר נוסף מצטבר על המאסר המותנה המופעל.

ב"כ הנאשם ביקשה להקל עם הנאשם, בבואה לעשות כן סמכה טיעוניה על חוות הדעת הפסיכיאטרית, על האמור בתסקיר שרות המבחן וכן על דברי אמו של הנאשם שהעידה מטעמו כעדה להקלה בדין. עיקר הטיעון מבוסס על כך שמדובר באדם המצוי על גבול הסייג לאחריות פלילית שהתנהגותו האלימה נובעת מתוך מצבו הנפשי כפי המפורט בתסקיר ובחוות הדעת הפסיכיאטרית. לפיכך עתרה להשית על הנאשם עונש שיכלול הפעלת המאסר המותנה ויום אחד מאסר, דהיינו מאסר למשך שלושה חודשים ויום.

למותר לציין שעתירה מיוחדת זו לעונש היא מתוך צפייה שמתקופת מאסר זו יופחת עונשו של הנאשם.

דין והכרעה.

ראשית לכל אציג התשובה לשאלה מה הוא מתחם העונש ההולם? שאלה זו מחויבת המציאות נוכח הוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין. אני מקבל מתחם העונש שהציג לפני התובע. אני סבור כי מתחם עונש של מאסר עד כדי 18 חודשים ובתוכם מאסר שירות בעבודות שרות הוא עונש הולם לנוכח מעשיו החמורים של הנאשם ועקרונות ההלימה שבין המעשה לבין העונש. אלא שבמקרה שלפנינו יש ללכת אחר עקרון של הענישה האינדיווידואלית. ככל העולה בחוות דעת הפסיכיאטרית כמו גם מתוך תסקיר שרות המבחן ועל פי דברי אמו של הנאשם שפרסה לפנינו מצבו הקשה של בנה הרי שלפנינו אדם שהוא מצוי על הגבול והקרבה לסייג לאחריות פלילית. כאמור בסימן ב' לפרק ה1 לחוק העונשין.

כפי שצינתי לצערי הרב בגזרי דין רבים אחרים, העוסקים בנאשמים המצויים בקרבה לסייג לאחריות פלילית, מעשיהם נובעים מתוך מצבם הנפשי הקשה לעיתים קרובות והבעייתיות הרי שפרק העונשין בחוק העונשין חסר הוא. פרק העונשין חסר עקרון הטיפול והשיקום. כפי שאמרה אמו של הנאשם לא יעזור כי ייגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל. שהרי מה הועילו חכמים בתקנתם לפי שלאחר שהשתחרר הנאשם מריצוי העונש יחזור המצב לקדמותו והתנהגותו הנובעת ממצבו הנפשי תחזור על עצמה וממילא ימשיך ויבצע עבירות.

יש ואם היה בנמצא טיפול הולם רלוונטי שהיה בו כדי לשקם הנאשם אותו מעגל שוטה בביצוע עבירות וענישה פלילית היה נפסק, אך כאמור אין בנמצא הוראות טיפוליות השלובות בפרק הענישה שבחוק העונשין. כל שיש הוא האמור

בתסקיר שרות המבחן. אינני בא להעביר בקורת על שרות המבחן, אך אין ספק כי בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם אין מקום לפיקוח שרות המבחן. הנאשם על פי מצוקתו הנפשית ומצבו הקשה לא ישתף פעולה ואין בתודעתו כדי תובנה לשתף פעולה.

אשר על כן כל שנותר בידי הוא לגזור דינו של הנאשם על פי הכלים העונשיים הרגילים המצויים עלי ספר החוקים.

נגד הנאשם עומד ותלוי מאסר מותנה משך שלושה חודשים. מעשיו של הנאשם חמורים הם ויש בהם כדי סיכון רב לסביבה ובמיוחד לאביו. נמצא כי מצויים אנו בגדרו של סעיף 40 ה. לחוק העונשין שבו העונש הוא נגזרת של ההגנה על שלום הציבור. יחד עם זאת, בשים לב להיות הנאשם מצוי בקרבה לסייג לאחריות פלילית הרי שמתחם העונש ההולם על פי הקבוע בסעיף 40 ט. לחוק העונשין יהא שונה מזה שהיה אילמלא מצוי היה הנאשם במצב זה.

סוף דבר, שבמכלול השיקולים הרלוונטים לעניין אלה העונשים שאני משית על הנאשם.

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה למשך 3 חודשים, שהושת על הנאשם בת.פ. 141/12 של בית משפט לנוער באשדוד, על פי גזר דין מיום 2/10/2014.

בגין המעשים לפיהם הורשע הנאשם במשפט זה, אני גוזר עליו עונש מאסר של חודש ימים.

שני עונשי המאסר הללו ירוצו במצטבר באופן שתקופת המאסר הכוללת הינה למשך 4 חודשים.

מתקופת מאסר זו תנוכה תקופת מאסרו של הנאשם כדלקמן:

מיום 26/1/2015 עד 10/2/2015.

מיום 11/4/2015 ועד היום.

לתשומת לב הממונים על מעצרו של הנאשם יש לשים לב למצבו הנפשי של הנאשם על פי חוות דעת הפסיכיאטרית המצויה בתיק לפיכך ראוי שיושם במקום מתאים לו. כמו כן יש להפנותו לגורמי רווחה בין כותלי בית הסוהר על מנת שישקלו "סל שיקום".

באשר לעונש המאסר המותנה, הרי שבנסיבותיו האישיות של הנאשם אינני מקבל המלצת שרות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה משמעותי, אני סבור ההפך מכך, בנסיבות אלה עונש המאסר המותנה חייב להיות ההפך ממשמעותי.

חודשיים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 18 חודשים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.

אינני משית על הנאשם סנקציה כספית.

עותק מגזר הדין יועבר לממונים בבית חולים נס ציונה על מנת שישקלו טיפול הולם עם שחרור הנאשם ממאסרו.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידיפעתמינאי